

Tragèdia laboral

La tragèdia laboral que va tenir lloc el passat dijous, dia 3 de juliol, en les drassanes de la Unió Naval de Llevant (UNL) i que va causar la mort de 18 treballadors, ha tornat a posar en evidència les greus mancances que patim encara en matèria de seguretat laboral. D'altra banda, confirma la tendència ascendent quant a accidents laborals mortals al País Valencià. Segons el balanç que ha fet públic la Conselleria d'Ocupació, Indústria i Comerç de la Generalitat valenciana, l'any 1996 es produïren 121 accidents laborals mortals, mentre que l'any 1995 la xifra va ser de 79, la qual cosa representa un augment del 30%. La Generalitat valenciana atribueix aquest augment de la mortaldat per causes laborals al fet que en el territori valencià hi ha hagut un "augment de l'activitat econòmica i de l'ocupació". És cert que quan hi ha un augment de l'activitat augmenten també els ritmes imposats per la competitivitat del mercat, però també és cert que, a diferència del que passa en altres països de la Unió Europea, aquest augment representa també un increment de la precarietat laboral. Això fa que mentre que en alguns països el risc d'accidents minva des de fa uns anys, en el nostre país la tendència és justament la inversa.

En aquest sentit, és significativa la resposta sindical davant de la mort dels divuit treballadors que enllestien la construcció del vaixell *Proof Spirit* a les drassanes de la UNL. La CGT-PV ha denunciat la situació laboral en aquesta empresa i la gran quantitat de contractes que s'hi donen: "Només quatre dels morts eren treballadors de la UNL, i la resta eren contractats, treballadors sense experiència que acumulen la major sinistrabilitat, fins al punt que la relació fixos/contractats/sinistrabilitat és directament proporcional entre aquest col·lectiu de treballadors en precari". D'altra banda, el comitè d'empresa de MDE Manises Diesel, que pertany al

sector naval públic, diu en el seu comunicat: "Tot accident, i més en un de l'envergadura del que ens ocupa, és conseqüència d'una errada de gestió de l'empresa, i en l'actuació d'aquest tràgic accident resulta evident que quan es fa qualsevol maniobra perillosa, com ara la càrrega de combustible, és imperatiu paralitzar tota activitat laboral a la zona".

Ningú no posa en dubte la paraula de l'Autoritat Portuària de València: "En el mateix moment en què es detecta el fum produït en el buc, a través de les càmeres del circuit de TV, el Centre de Control d'Emergències de l'Autoritat Portuària activa el pla d'emergències i alerta tots els agents que han d'actuar en aquestes situacions: bombers, Protecció Civil, ambulàncies, guardamolls, Policia Local, Policia Nacional...". Però s'ha d'escoltar també la paraula d'aquells que, com CCOO-PV, reclamen la fi d'aquestes lamentables imprudències: "És necessari que els responsables de les empreses i dels poders públics prenguen consciència de la necessitat de garantir la salut i seguretat en els llocs de treball. La Llei de Prevenció de Riscos Laborals ha d'entrar en les empreses i fer realitat les expectatives que va ge-

nerar en el moment de la seua entrada en vigor [l'1 de gener de 1996]".

És el moment, doncs, d'exigir les màximes responsabilitats a qui corresponga per tal que totes aquestes morts innecessàries i gairebé sempre previsibles esdevinguen fets irrepetibles. És el moment també que, arribada l'hora, s'aplique el càstig adient sense buscar excuses que tinguen a veure amb expressions tan cíniques com "augment de l'activitat econòmica i de l'ocupació" i "fets fortuïts". Arguments que ens allunyen massa sovint de les causes reals dels accidents laborals mortals, d'un costat, i del col·lectiu de països que lluiten cada dia per una millora real del benestar social. I als quals les estadístiques donen la raó. ■

"És el moment que s'aplique el càstig adient sense haver de buscar excuses tan cíniques com 'l'augment de l'activitat econòmica i de l'ocupació' i 'fets fortuïts', que ens allunyen de les causes reals dels accidents laborals mortals."